ni pakſult et ta ei woi allapole libbis-tada. —

Kui üks ſuur werre-ſoon (Ader) on läbbi-raiutud, ſiis linnaſe-rie-Narmad üksi, ei panne Werd mitte kinni: wotta ſiis Taela, pekſa ta õige pehmeks, ja panne Hawa peäle: ſelle peäle ſiis ſe linnane narts ja ſe-u ſiis kiñni. Kui werri ei ja ſiiski mitte ſeisma, ſiis peab kegi ellaſte wa-utama ſedda Hawa, ſenni kui Werri jääb kiñni. Kui ſa wallad kanget Wina (Spiritus) Hawa ſisſe, ning ka Hawa ümber, ſiis Werri jääb kiñni, ning Haaw ei paisteta mitte wägga — Kui nüüd Werri jääb kiñni, ſiis jätta ſe paela kiñni, ilma-ligutamatta, ühhe ehk kahhe Päwa, agga kasta tedda Wäljaſtpiddi ſelle paela peäl, kange winaga. — Kui ſa Hawa lahti wottad, ſiis ärra kissu mitte wäggiſe need Narmad wälja mis Hawa ſees on kiñni-hak-

kanud-

kanud: muido werri hakkab ueste jooksma: kasta neid eñne Winaga ehk weega märjaks, ſiis ſa woid neid ellaste wäljawotta. Nüüd panne u-ed Narmad Hawa ſisſe, ning üks Plaaster peäle. Se Plaaster ei laſſe Hawa kuiwaks jäda, ja ſedda ſinna woid enneſele tehha mitme wiſiga; minna nimmetan, ſiin agga üks paarwiſid:

1) Sullata mee-wahha, üks werendel Nael, walla kaks Luſika-täis Õlli ſekka, ſegga ümber. Selle ſullatud mee-wahha ſisſe kasta üks Linnane Rie. Sedda mee-wahha-rie woid ſinna keige Hawa peäle paña-na; — Kui ta on täis Mädda, ſiis pesſe tedda puhtaks ſoja Weega, ning panne tedda ueste peäle.

2) Sullata Mee-wahha ning Kuninla-raswa kokko, ühheſt ni palſo kui tehſeſt;

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1792, lk. 23